

Klassebevidstheden rejst i vort Land, og lignende Udtryk. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dem, men det er ialt Fald Udtryk, som ikke ganske stemmer med Kravet om et ligeligt Forhold mellem By og Land. Angaaende dette sidste og Landbrugseksportforholdene har jeg ogsaa en Erindring. Det forekommer mig, at der en Gang var noget, der hed Havnestrejke, og at det da var saaledes, at naar Landbrugsvarerne inde fra Produktionsstederne kom ud til Havnene, blev de pludselig standset der og kunde ikke komme længere paa Grund af, at der var Strejke; hvis Landbruget vilde fri sine Varer for Ødelæggelse og have dem ført ud til Markedet, hvor de kunde sælges, saa maatte det selv drage Omsorg for, at Eksportforholdene blev holdt i Orden. Jeg kan se for mig dette uhyre Arbejde, som det er, at Køerne malkes, Mælken køres til Mejerierne, disse forarbejder den, og alt gaar sin rolige, stille Gang, indtil Smørret kommer til Havnepladserne, hvor det udsættes for at standses, Kvaliteten forringes, og Afsætningen skades. Det forekommer mig ikke just at være Tegn paa, at man den Gang var bange for, at Landbrugets Eksportinteresser ikke skulde varetages; der var andre Forhold, der var i Forgrunden.

Søgaard: Ministeriet Neergaard er flere Gange herinde fra Oppositionens Side og ogsaa paa Møder blevet kaldt en evneløs og magtesløs Regering, og det begrunder man med, at Ministeriet er ganske afhængigt af de Konservative. Men til samme Tid kan man høre, at de Konservative fuldstændig er gaaet under Venstres Aag, at det er et ganske uselvstændigt Parti. Disse Paastande forekommer mig hverken at være meget logiske eller meget overbevisende, og de er i bestemt Modsætning til de faktiske Forhold. En Kendsgerning er det nemlig, hvad der er blevet paavist forleden af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at vi netop, siden Ministeriet Neergaard kom til, har faaet en Række indgribende Reforme, ogsaa Reforme af stor social Betydning. Jeg finder Anledning til at nævne det, fordi der i disse Dage er gaaet et Aar, siden en af disse sociale Reforme, der er gennemført af dette Ministerium, traadte i Virksomhed, nemlig Loven om Hjælp til Invalidere og til de kronisk syge.

Ved denne Lov er et Krav, som har været rejst gennem mange Aar, blevet imødekommet. Dette Krav var ogsaa

fremme i den radikale Regerings Tid, men den radikale Regering sad i de 7 Aar, den var ved Roret, dette Krav overhørig. Ganske vist blev der af Minister Stauning i 1919 stillet et Forslag, men efter sine Principper stod det langt tilbage for den Invalidelov vi fik vedtaget, og dette Forslag blev ikke en Gang ført gennem Folketinget. Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte, at man fra socialdemokratisk Side ikke ønskede Valg af partipolitiske Grunde, men særlig for at faa gennemført sociale Love, synes jeg, at det havde været paa Tide, at de Herrer, da de havde Magten i Folketinget, havde gennemført en saa vigtig social Lov som Loven om Hjælp til Invalidere og kronisk syge. Forholdet var jo tidligere det, at de kronisk syge, disse stakkels Mennesker, hvoraf vi har mange, var udelukket fra at blive optaget i Sygekasserne, og naar en Sygdom gik saa vidt, at de paagældende blev, hvad man kalder Invalidere, saa kunde de kun en vis Tid faa Hjælp i Sygekassen, saa blev de udelukket derfra og henvist til at søge offentlig Understøttelse ad anden Vej.

I det Aar, der nu er gaaet, siden Loven traadte i Kraft, har et stort Antal Personer meldt sig. Der er i det Aar henvist 8 000 Ansøgninger til Invalideretten, og deraf er 3 302 blevet behandlet, og vedkommende har faaet Invalideunderstøttelse. Der er blevet afvist 754, fordi de efter Invalideretens Skøn ikke opfyldte Kravet om, at Arbejdsevnen skal være nedsat til $\frac{1}{8}$. Af disse 8 000, som er henvist til Invalideretten, vil sikkert den allerstørste Del i det Aar, der kommer, efter at deres Ansøgninger er behandlet til Ende, faa Invalideunderstøttelse. Der udbetales $2\frac{1}{2}$ Million til de 3 302, som har faaet tillagt Invalidereente, og der er gennem Sygekasserne betalt 5 540 000 Kr. til Invalideforsikring i det forløbne Aar, et meget klækkeligt Bidrag til denne Forsikring.

Jeg er ganske overbevist om, at i de Hjem, hvor de 3 302 Mennesker, som nu har faaet Invalideunderstøttelse, har hjemme, er der megen Glæde og Tak og Paaskønnelse, fordi denne Lov er blevet gennemført. Jeg kan føje til, at ogsaa alle vi, der gennem mange Aar har staaet i Sygekassearbejdet, er meget glade ved, at dette sociale Spørgsmaal er blevet løst ved denne Lovs Vedtagelse. Jeg tror, at Befolkningen ikke spørger, om det er blevet løst ved Samarbejde mellem det ene og det andet politiske Parti, eller hvem der har Magten, men at det, som Folk først